

*Moció presentada pel **Bloc de Bonrepòs i Mirambell** al plenari celebrat el dia **30 de novembre de 2011** instant al govern de l'estat a modificar la Llei Hipotecària a fi de regular la dació en pagament i adoptar les mesures necessàries per evitar desnonaments per motius econòmics. Fou aprovada per unanimitat.*

**SR. ALCALDE-PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT DE
BONREPÒS I MIRAMBELL**

María José Amigó Laguarda, portaveu del Grup Polític Municipal del Bloc Nacionalista Valencià-BLOC de l'Ajuntament de Bonrepòs i Mirambell, presenta la següent moció per al seu debat i aprovació, si s'escau, en el pròxim ple municipal:

**MOCIÓ INSTANT EL GOVERN DE L'ESTAT A MODIFICAR LA LLEI
HIPOTECÀRIA A FI DE REGULAR LA DACIÓ EN PAGAMENT I ADOPTAR
LES MESURES NECESSÀRIES PER EVITAR ELS DESNONAMENTS PER
MOTIUS ECONÒMICS**

L'esclat de la crisi econòmica i l'augment de l'atur ha condemnat moltes famílies a una situació límit que no els permet cobrir les seves necessitats més bàsiques.

Les dades del Consell General del Poder Judicial han tret a la llum que entre 2007 i 2010 a l'Estat Espanyol s'han produït prop de 300.000 execucions hipotecàries, i que les previsions diuen que entre 2011 i 2012 podrien arribar a la xifra de 500.000.

Vist que quan això succeeix, les famílies s'enfronten a la pèrdua de seu habitatge i a una condemna financera de per vida perquè l'entitat bancària interposa una demanda i s'inicia el procés d'execució hipotecària que finalitza amb la subhasta de l'immoble.

Si la subhasta queda deserta (cosa que en l'actual context de crisi succeeix en més del 90% dels casos), amb la llei vigent, l'entitat bancària s'adjudica l'habitatge pel 50% del valor de taxació i segueix reclamant el pagament del deute restant, més els interessos i costos judicials, a les persones en situació d'insolvència, mitjançant l'embargament de nòmines, comptes, etc, així com embargaments als avaladors. És a dir, a més de perdre l'habitatge, milers de famílies s'enfronten a una condemna financera de per vida que es tradueix en una condemna a l'exclusió social i l'economia submergida.

Aquesta legislació que permet que les entitats financeres s'adjudiquen els habitatges pel 50% del valor de taxació, no només és anòmala i no té comparativa amb les legislacions d'altres països del nostre entorn, sinó que a més era desconeguda per les famílies quan van signar els contractes hipotecaris. Aquest fet se suma a la publicitat

enganyosa amb la qual es van comercialitzar la majoria d'aquestes hipoteques, a la sobrevaloració en les taxacions i al llenguatge de difícil comprensió utilitzat en els contractes que ara es descobreix que en molts casos amagava tot tipus de clàusules abusives, com és el cas de les clàusules sòl.

Considerem inadmissible i totalment injust que en un Estat Social i Democràtic de Dret, totes les conseqüències de la crisi recaiguen sobre la part més vulnerable del contracte hipotecari i en canvi les entitats financeres, en bona mesura responsables de l'actual crisi, reben ajudes milionàries que surten dels impostos, sense haver d'assumir cap responsabilitat, alhora que segueixen generant milers de milions de beneficis anuals.

Atès que tot el que s'ha exposat vulnera l'actual marc jurídic, ja que el dret a l'habitatge és un manament constitucional, especialment recollit en l'article 47 de la Constitució espanyola, que diu: *"Tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret..."* però també en l'article 33, que limita clarament el dret a la propietat privada al compliment de la seva funció social (i que a dia d'avui s'incompleix sistemàticament als pisos buits acumulats per bancs i caixes), o al article 24 que garanteix la tutela judicial (vulnerat en els processos de execucions hipotecàries on es produeix clara indefensió) així com els compromisos jurídics en matèria de dret a l'habitatge assumits per l'Estat Espanyol en ratificar tractats internacionals vinculants com són, entre altres, la Declaració Universal de Drets Humans (article 25) i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, socials i Culturals (Article 11), especialment a partir de la seva Observació General número 4-que concreta el contingut del dret a un habitatge adequat i l'Observació General n ° 7 que defineix els desallotjaments forçosos com una de les principals vulneracions del dret a l'habitatge.

Atès que tot el aquí exposat depèn bàsicament d'una normativa de competència estatal, però els efectes dramàtics es concreten en l'àmbit municipal, ja que és als ajuntaments a on es dirigeixen majoritàriament les persones i famílies afectades a la recerca d'ajuda. Així, els ajuntaments es converteixen en doblement perjudicats: en primer lloc perquè es vulneren els drets fonamentals dels seus ciutadans, en segon lloc, perquè en ple context de crisi, quan els recursos són més escassos que mai, reben totes les peticions d'ajuda de les persones i famílies empobrides.

Atès que la pèrdua d'habitatge priva a l'individu o la família de tota residència, i que, al seu entorn, l'absència de residència els exclou de tota via administrativa, comportant per això la pèrdua de drets, impedit a les persones afectades realitzar-se tant professionalment com familiarment.

Atès que, com a conseqüència de l'anterior, els desnonaments suposen el manteniment d'un deute en forma de condemna financera comporten alts nivells d'inseguretat que desencadenen la alteració de l'ordre públic i la pau social, i considerant que els ajuntaments tenen l'encàrrec de mantenir la seguretat i l'ordre en el conjunt del territori municipal.

El Ple Municipal de l'Ajuntament de Bonrepòs i Mirambell adopta els següents

ACORDS

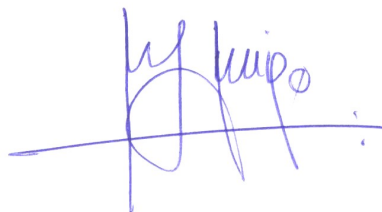
PRIMER. Demanar al Govern central que, tal com ve proposant la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i altres organitzacions socials, s'aprove una modificació de la regulació hipotecària que incloga la figura de la dació en pagament, de manera que, en els casos de residència habitual, si el banc executa la hipoteca i es queda amb l'habitatge, la totalitat del deute (Principal, més interessos i costos judicials) quede liquidat, tal com succeeix en altres països de la UE o als EUA.

SEGON. Instar el Govern a aprovar una moratòria o aprovar les mesures necessàries per paraitzar els desnonaments de les famílies en situació d'insolvència sobrevinguda i involuntària. Per als milers de desnonaments ja produïts, que s'aproven amb caràcter d'urgència mesures destinades als milers de pisos buits que acumulen les entitats financeres com a conseqüència d'aquests embargaments es posen immediatament a disposició de les famílies desnonades i sense recursos en règim de lloguer social, no superant mai el 30% de la renda familiar disponible.

TERCER. Més enllà de les mesures de competència estatal, estudiar les mesures a emprendre a nivell municipal per paraitzar els desnonaments i que es cree una comissió especial mixta en la qual participen representants del ple municipal i de les associacions d'afectats, veïnals i altres organitzacions socials coneixedores de la problemàtica. L'objectiu principal d'aquesta comissió serà buscar alternatives que evitin els desnonaments per motius econòmics. En els casos que no sigui possible, garantir el reallotjament digne de les famílies afectades.

QUART. Donar trasllat d'aquests acords al Consell de Ministres i en especial al Ministeri d'Economia i al Ministeri de Justícia, així com als grups parlamentaris del Congrés i el Senat, al Parlament Autonòmic, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i a les associacions veïnals.

Bonrepòs i Mirambell a 23 de novembre de 2011

Signat: María José Amigó Laguarda.